

[Udenrigsministeren]

det EF, som man tidligere så unuanceret og dogmatisk var imod, og jeg fornemmer da også i hr. Gades argumentation, at han er forvirret. På den ene side synes hr. Gade altså ikke, at det, vi andre har kunnet tilbyde dem, er særlig imponerende set fra de nye landes side, og på den anden side er hr. Gade bekymret for, om det nu tager nogen økonomiske fordele væk fra Danmark, og så ender hr. Gade med bare at sige, at han er ked af EF, fordi – som det bliver sagt – hver dag har sin historie om EF. Ja, det skal jeg love for, og hvis ikke der er nogen at hente fra virkelighedens verden, så er der jo en del i modstanderkredsene, som er særdeles dygtige til at fabrikere historierne, så at hver dag kan få sin historie om EF. Men jeg synes da, al logik burde tale for, at SF vælger at gå sammen med det store flertal i folketings-salen og stemme for denne udvidelse. Det ville som nævnt være et værdigt signal at sende til Spanien og Portugal her fra det danske folketing.

Der er blevet rejst et par spørgsmål i forbindelse med lovforslaget. Hr. Bjørn Elmquist har været inde på problemerne omkring EFs budget for næste år, hvor der ganske rigtigt har været nogle diskussioner om muligheden af, at der nu også i det budgetforslag, der foreløbig er sendt af sted fra Ministerrådet, er plads til de penge, Spanien og Portugal skal have i henhold til de aftaler, der er indgået.

Der ligger nogle ganske indviklede budgettekniske forhold bag denne diskussion, spørgsmål om maksimale stigningstakter og Europa-Parlamentets muligheder for at udvide EFs udgifter. Jeg skal ikke gå i detaljer i dette, men bare sige, at der er indgået en politisk aftale i Ministerrådet, som fastslår, at de bevillinger, der er nødvendige for at sikre, at Spanien og Portugal får de aftalte midler, vil blive taget op til fornyet overvejelse under anden behandling af budgetforslaget, og at det vil blive sikret i henhold til denne aftale, at Spanien og Portugal får de beløb, der er nødvendige for, at forpligtelserne bliver opfyldt.

Hr. Kofod-Svendens var inde på spørgsmålet om Spaniens diplomatiske forbindelser med Israel. Her kan jeg oplyse, at den spanske regering er bekendt med, at Danmark forventer, at Spanien med henblik på sit medlemskab af EF regulerer sit forhold til

Israel ved at optage diplomatiske forbindelser, og fra spansk side har man tilkendegivet, at dette i princippet er besluttet, og at det inden længe vil finde sted.

Jeg skal endnu en gang takke for tilsagnet om en hurtig udvalgsbehandling – vi skulle nødigt forsinke udvidelsen af Fællesskabet. Jeg skal takke for den velvilje, der er udtrykt, og endnu en gang bede om, at de, der var skeptiske, tænker sig om en ekstra gang.

Bjørn Westh (S):

Jeg skal blot sige, at dette for socialdemokratiet ikke er et spørgsmål om et lille plus eller et lille minus i det økonomiske regnskab, men vi ser simpelt hen gerne, at to demokratier mere deltager i et fælles arbejde. Vetoretten hverken svækkes eller udhules ved det, der nu foregår. Jeg opfordrer til enstemmighed; jeg er ked af, at den ikke kunne manifesteres i dag, men håber selvfølgelig på, at det kan nås senere.

Jeg ville dog gerne som en lille positiv ting sige til det, som hr. Niels Helveg Petersen sagde, nemlig at SFs holdning ikke var klædelig, at mig bekendt har SF dog bevæget sig fra at stemme mod Grækenlands optagelse til nu at undlade at stemme. Så der er altså bevægelse i SFs Europapolitik, og det glæder mig.

Gade (SF):

Jeg vil godt sige til udenrigsministeren, at når jeg sagde noget om økonomi i forbindelse med denne diskussion, så var det ikke et argument for vores afstemning. For os har det altid været vigtigt at diskutere den politiske side af EF-medlemskabet, også fra den danske vinkel. Hvad jeg sagde i den sammenhæng, var jo – i modsætning til hvad udenrigsministeren sagde – at det, der lå til grund for afstemningen i 1972, jo ikke var de politiske sager i EF-samarbejdet her i landet, men derimod de økonomiske.

Jeg synes nok, jeg fik en lektion af CDs ordfører om snæversyn. Indlægget var et angreb på EF-modstandere for snæversynethed. Nu er jeg altså sådan en EF-modstander, og så må jeg høre den gamle bloktales om, at man skal opbygge en blok, at den skal være rettet imod øst, og at det er hele tankegangen. Det er jo bl.a. det snæversyn, vi protesterer imod.